

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Η ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΙΕΣ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ Κ. ΣΚΙΠΗ

Ό ποιητής μας κ. Σωτήρης Σκιπιώνης έδημοσιεύει τούς πρώτους πρώτους του στίχους εις μικροσχηματικόν, τό δύοντον έξεδον πρό έτῶν διάγαγητός συνέθελφις κ. Θεόδωρος Καλογερόνης, ύπο τὸν τίτλον διότι ουρανός και διάδοχος του περιοδικού συνεργάζετο και διάεικλητος, υπανθιστατος συνάδελφος κ. Γεώργιος Ασημάκης, διστατος έδημοσιεύεις ποιημάτιον εἰς τὸν Μενηνέν. Τόποί μας αὐτό έκαιμενόντες στην Ασκαπειδων, Ό κ. Ασημάκης έβιβαμενος τον Καλπάς βαρέως πέραν τὸ γεγονός, έστευσεν νά έποιμποι και νά δημοσιεύσουν και αὐτός εἰς τὸν Θ. διότι ουρανόν του πειτημάταν—τὸ πρότον—ύπο τὸν τίτλον ή Σ. ο ο διάλιτα και μὲ τὴν ὑπογραφήν ή Δις Ούρανια.

ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΗΣ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΤΟΝ ΉΛΙΟ ΤΗΣ ΡΩΗΝΑΣ

Ως τόσο η μαγιά σου στη γη δεν έχει ταΐζει και σάν Ρωμαϊς πού είσαι, διδέρνει τεμπλού και διδιάκοτα γυρεύει; χειμώνα καλού ιδρυτούς δρόμους τῆς Αθήνας δίχως καμμιτιδούλεια.

Και πότε κλειδωμένος σε πλεύσια σαλόνια απ'ώνεις, με ραχάτι σε μαλακό χαλί και με χρωστάφι βρέχεις τὸ κάθε τι αλόνια και τὴν δροσιά στεγνώνεις μ' ένα τρόπλο φιλί!

Και πότε πάλι ρίχνεις στὴς λάσπες τῆς δράκτερες και διόπου φτάσεις μέσα αδιάφορα πατέρες, σε κάθε εῖδοντα βρόδηα τὴν μούρη σου βουτάς, γη από τὴν γιομάτη η μούρη σου.... αχλίδες.

Σουλατσαδόρες πρώτης, χαμένην τ' οδύναιον πού μέσα εἰς τὸ σπίτι περιέξεις τοῦ κιθενοῦ και έχει, καθές σπίτι, τὸ έχει φανερώνεις εῖται και στὸ χαρτί μου τώρα κρυψώ απλώνεις νά ίδης για σένα τάχα η πέννα μου τὶ φτιώνει και λιγο-λιγο κλέβεις και πίνεις τὴ μελάνη..

ΤΙΜ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΟΝΙΔΕΛΕΥΣΙΝ

ΠΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ

(Πρόδος τοὺς κ. κ. Πληρεξυνίσσους)

Παρακαλῶ καμπόσους δῶ πέρα φωνακλάδες νά φέρωνται πόσα πρέπει κι' οώς ἀνδρες βουλεύεται, νά μή γλυκοκοιμοῦνται στὰς ἔδρας σαν πασσάδες, και ούτε νά σκαλίζειν τὴ μύτη τ. υ.; ποτε, διότι δέν ἀρμόζει εἰς ἀνδρᾶς βουληφάρους, ν' ἀνοίγουν καθε τόσο τῆς μύτης των τοὺς πόδους.

Παρακαλῶ πρόδος τούτοις τὴν σίναν· ἀπομίσσουν

μὲ τὸ μαντῆλο ποντα και οὔτι μὲ τὸ χέρι, πρέπεις τὴν ἐπαργίαν ἔδω νά λησμονήσουν,

κι' ούτε μαζόν των τάχουν κουμπούνταν νά μοχαΐδι, Πρέπεις νά πανύση πλέον και ή δόπλοφορία μέσ' στίτις Βουλῆς τῇ σάλα εἰς τα θεωρίες.

Παρακαλῶ νά γίνουν τὰ ἔργα μας ἐν τάξει, νά βισιτεύειν πάντα εἰσήνη κι' ησυχία, κι' ίδε διά τὸ Λευτέρης νά μᾶς διαφυλάξῃ μή γην ἔδω μέσα καμμιά μονομάχα. Πλήρη και τὰ θεωρίες παρακαλῶ σάν γέρος ποτέ! στάς συζήτησες νά μή λαμπάνουν μέρος

Παρακαλῶ πρόδος τούτοις τάς προσφιλεῖς χωρίας Πίνω νά την θεωρεῖα να μή πολινσυγχάζουν, διότι μὲ τὸ κόρτες και τάς κοκετεροίας πολλούς ἀντιπροσώπους τού έθνος εἰς λογαρίζουν. και ούτω παραπλάνην και τάς συνεδρίασες, ἐνῷ τὸ έθνος τρέχει κριωμάσις περιστάσεις.

Παρακαλῶ ἐν τέλει δύο μιλοῦν στὸ βῆμα νά λέν οὐδόντα λέξεις μετά τριῶν σχημάτων. Χάρον οὐγέας πρέπει να παύῃ τόση λίμα, καθόσον είνε φόρες δυοπνοίας και ἀσθμάτων. Κι' ἄν τὴν ὑπομονήν μου μα κάμετε νά χάσω, Τὰ κουφιοκέφαλά σας αντεστιγεῖ δά σπάσω!..

Η ΡΟΖΥ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ

ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

*Ο πόδος τοῦ συζύγου:

*Ο γαρδές.—Η γυναικά σου δὲν θὰ μπορέσῃ νά μάλιστη ἐπὶ μᾶλα βδομάδα.

*Ο σύνγονος.—Καὶ δὲν ὑπάρχει εἶλπις νά γίνη χρονία ή ἀρρώστια γιατρέ μου;

*Κουβέντες τοῦ καφενείου

—Οταν γέννησες ή γυναικά μουστό ξαμάθα αιφνιδιώτες. —Ημουν στὸ φρέσμα δταν μού τὸ είπαν. Τρέχω...

Στη περτα τοῦ σπιτιού μου, μού λέν: —*Άγοράκι!* Νά σου ζήση *λέμοις* μη παραμέσα μού φωνάζουν: —*Κοριτσί!* νά τὸ χαίρεσαι!

—Τὰ γέννησες ή γυναικά σου διδύμα.

—Ναί. Κι' ἔγω ἔτρεξα, τὴν ἀγκάλιασα, τὴν φλήσα και τὴν παρακάλεσσα... νά μη τὸ ξανακάμη..

*Ακρονά δάστον λεπτότητος:

—Νά πρόσκρηται νά δειρός ντι στεγκέ και νά σκουπίζεις τὸ μπαστούνι σου για νά μη τού λερωθείς τὰ ρούχα...

*Ο ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑ!

Εἰς σιδερωτήριον τῆς δόδου

*Αθηνᾶς.—Η ΚΕΡΙΑ ΙΟΑΝΟΥ συμερόνη

και ωτη.

—Έχομε και καπινδ πρότης πεότης!

ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΜΟΥ

Ο ΣΥΜΒΙΒΑΞΜΟΣ

*Εμεῖς κι' ἄν ἐμαλώσαμε δὲν θὰ ξεχωρισθοῦμες Γιατὶ τὰ νοικια που χρωστώ, σπιτονοκουκά μου, θὰ ο' αιγακασιν γρήγορα νάλθῃς στην καμάρα μου γιά να .., συμβιβαστούμε!

ZAK

ΕΙΣ ΧΗΡΑΝ

Εἰς τὸν προσθαλάμο σου

περίλιπον έμβαλνω

Μὲ μάτι δακρυσμένο

μά δὲν σέ συγκινῶ!

Γιατὶ δὲν θέλεις χήρα

και μένα το καίμενο

Αφού έσον 'σαι χήρα

και γόμαις θραπανό;

ΜΩΨ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΝΓΟΥΣ!

*Ο ώψηλωστες ἀσφαλῶς ἔως 10 ἑκατ. διὰ τῆς μεθαδού τοῦ Δούμισσον. Ζητήσατε πληροφορίας γραπτῶς ἀπό τὸ «Σύντημα Δούμισσον» Σταδίου ἀρ. 4.

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

ΠΙΣΤΙΑΣ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

*Η Χριστιανή.—Παππά μου, θέλω νά μου διαβάσεις ή είκοσι παρακλήσεις. Τι θα σου δώσω;

*Ο Παπτάς.—Είνε ποράκλησης ποῦ έχει 15 δραχμαί, είνε ἀλλη ποῦ έχει 10 δραχμαί, ἀλλη ποῦ έχει 5, και ἀλλη ποῦ έχει ἔνα διδραχμο, Πούδι απ' διληφάνης εὐλογημένη;

*Η Χοδιστιανή.—Μά... ἀπό κείνας που έχουν ἔνα διδραχμο ή μία.

*Ο Παπτάς.—Μα εὐλογημένη μου, αύταίς ή παρακλήσεις τοῦ διδραχμού είνε... νιπτ κατα διάβολουν.

Ο ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

ΣΤΗΝ ΕΛΗΑ ΤΗΣ...

*Ἐληδη ἔχεις στὴ μύτη σου πουλάκι μου, μὲ τολχές,

Μά δε μού λέν διαρακάλω ἀπό μικρή τὴν είλχε;

Πολλοί τὴν ἔξηλεφνανε μά γ' θαρρούστη!

Μά γ' θαρρούστη πώς φύτρωσες

άπ' τὴ Σαρακοστή!

ΜΠΑΓΙΑΤΙΚΟΣ

Ο ΜΕΘΥΣΤΑΚΑΣ

Τὰ μάτια σας ἀνοίξετε στὸν τάφο νά μη φίξετε κι' ἐμένα ζωτανό· γιατὶ κι' ἄν σᾶς φανῶ στ' ἀλήθευτας πεθαμένος, θὰ είνε χωρατά...

ἐγώ διπό πιούδα θὰ είμαι.. μεθυσμένος Γ.Σ.

ΠΕΡΣΙΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

*Ο μή έχω πειτοισίαν δὲν έχει πίστωσιν. *Ο μη έχω εύπειθη γυναικά δὲν έχει ήσυγιαν. *Ο μη έχω τεκνά δὲν έχει δύναμιν. *Ο μη έχω γονεῖς δὲν έχει στήριγμα. *Άλλ' ο μη έχω πάντα ταύτα ζητούσις μερίμνας,

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Eίς Χρηματιστήν : Χρήματα χηρῶν και δραφανῶν πολλῶν εὐνεκολόπωθη κι' εἰς κόλπα χρηματιστικά τὸν [βίον τού επερασε, μά κι' ἀπό κόλπα ξαφνικῶν ἐν τέλει είνεκρωθῆ και δσα σούφρωσε, στής γης τοὺς κόλπους τὰ έξερασε.